

RIGSREVISIONEN

Notat til Statsrevisorerne om
beretning om effekten af aktivering
af ikke-arbejdsmarkedsparate
kontanthjælpsmodtagere

Oktober
2013

revision
revision
revision

Opfølgning i sagen om effekten af aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere (beretning nr. 1/2010)

20. september 2013

RN 307/13

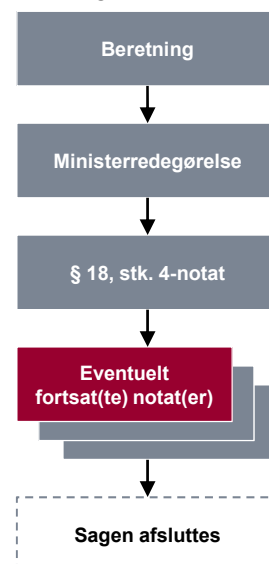
1. Rigsrevisionen følger i dette notat op på sagen om effekten af aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere, som blev indledt med en beretning i 2010.

KONKLUSION

Beskæftigelsesministeriet har taget en række initiativer til at forbedre dokumentationen af effekten og opbygningen af viden om aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere, og ministeriet har taget initiativ til at fremme koordineringen af beskæftigelsesindsatsen med de sociale myndigheder og sundhedsmyndighederne. Endelig har ministeriet arbejdet med at opstille progressionsmål for aktiveringsindsatsen. Rigsrevisionen finder initiativerne tilfredsstillende og vurderer, at sagen kan afsluttes.

Rigsrevisionen baserer konklusionen på følgende:

- Generelt er der begrænset viden og forskning om aktiveringseffekter af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere. Beskæftigelsesministeriet fremmer gennem en videns- og evidensstrategi en mere systematisk opsamling af den eksisterende viden på området, ligesom Arbejdsmarkedsstyrelsen gennemfører reviews af konkrete forsøg i forhold til ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere. Ministeriet har nedsat en kommission, som bl.a. skal undersøge området for ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere. Kommissionens rapport forventes afgivet i 2014.
- Borgerens ret til en koordinerende sagsbehandler er indsat som mål i lovgivning om førtidspension og i den kommende lovændring om kontanthjælp. Ministeriet har igangsat projekter og forsøg med fokus på koordinerede tiltag.
- Arbejdsmarkedsstyrelsen og kommunerne arbejder med at udvikle progressionsmålinger af borgerens skridt på vejen mod et job.

Sagsforløb for en større undersøgelse

Du kan læse mere om forløbet og de enkelte step på www.rigsrevisionen.dk

I. Baggrund

2. Rigsrevisionen afgav i oktober 2010 en beretning om effekten af aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere. Beretningen vedrørte Beskæftigelsesministeriet og handlede om, hvorvidt aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere havde en positiv beskæftigelseseffekt. At være ikke-arbejdsmarkedssparat betyder, at man ud over at være ledig fx har sociale og/eller helbredsmæssige problemer.

3. Beretningen viste, at aktivering af de ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere i 2006 ikke havde en positiv beskæftigelseseffekt. Beretningen viste også, at Beskæftigelsesministeriet havde arbejdet på at tilvejebringe viden om, hvilke aktiveringsindsatser der virker, og at ministeriet havde fået foretaget en lang række både kvalitative og kvantitative undersøgelser på kontanthjælpsområdet.

4. Da Statsrevisorerne behandlede beretningen, kritiserede de, at Beskæftigelsesministeriet ikke kan dokumentere, at aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate virker efter hensigten, herunder at:

- Beskæftigelsesministeriet ikke har fastsat konkrete mål for, hvor mange ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere der skal komme i beskæftigelse som følge af aktivering.
- Beskæftigelsesministeriet alene anvender de såkaldte strukturelle mål for beskæftigelseseffekten. De strukturelle mål er skøn, som ikke kan efterprøves.
- Beskæftigelsesministeriet flere gange har intensiveret aktiveringsindsatsen uden tilstrækkelig viden om, hvilke indsatser der virker.

Statsrevisorerne finder det nødvendigt, at beskæftigelsesministeren på et område, der er så væsentligt både samfundsøkonomisk og for den enkelte ledige, får sikker viden om, hvilken aktivering der virker – herunder hvordan indsatsen bør koordineres i forhold til de sociale myndigheder og sundhedsmyndighederne.

5. Beskæftigelsesministeren afgav som svar på beretningen en redegørelse til Statsrevisorerne i februar 2011. Det fremgik heraf, at ministeren var enig i, at der burde være et stærkt fokus på at dokumentere effekterne af beskæftigelsesindsatsen, og at viden om effekt i videst muligt omfang skulle danne grundlag for at træffe politiske beslutninger. Beskæftigelsesministeriet ville arbejde på at skaffe ny viden om metoder og effekter og stille denne viden til rådighed for kommunerne, som varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgerne.

Beskæftigelsesministeren oplyste videre, at ministeriet i efteråret 2010 havde igangsat et nyt stort forsøg med fokus på, hvordan beskæftigelsesindsatsen burde koordineres i forhold til de sociale myndigheder og sundhedsmyndighederne. Endelig oplyste ministeren, at det ville være hensigtsmæssigt at opstille konkrete mål for indsatsen, hvis det var muligt, men at opstilling og efterprøvning var vanskeliggjort af en række forhold, fx hvordan den aktuelle konjunktursituation spiller ind på resultatet. Ministeren oplyste også, at der ikke fandtes metoder til at adskille, hvad der skyldes den aktive indsats, og hvad der skyldes konjunkturer.

6. Rigsrevisionen afgav på baggrund af ministerredegørelsen et notat april 2011 i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 4. Det fremgik af notatet, at Rigsrevisionen ville følge udviklingen på følgende områder:

- dokumentation af effekt og opbygning af viden om aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere
- koordinering af beskæftigelsesindsatsen med de sociale myndigheder og sundhedsmyndighederne
- opstilling og efterprøvelse af mål for aktiveringsindsatser.

7. Statsrevisorerne fandt på baggrund af notatet anledning til at knytte en bemærkning til sagen, jf. Statsrevisorerne afgivelsesbemærkning i Endelig betænkning over statsregnskabet for 2010, s. 7-8. Statsrevisorerne fremhævede, at:

Beretning 1/2010 om effekten af aktivering af ikke-markedssparate kontanthjælpsmodtagere adskilte sig fra tidligere effektberetninger, fordi Rigsrevisionen havde samarbejdet med en uafhængig forskningsinstitution (AKF) om undersøgelsen. Statsrevisorerne fandt, at der var tale om en meget interessant undersøgelse, hvis konklusioner var beklagelige, men velunderbyggede. Beskæftigelsesministeriet blev derfor kritiseret for ikke at have dokumenteret, at aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate virkede efter hensigten. Beskæftigelsesministerens svar til Endelig betænkning anfægtede undersøgelsens klare indikation af manglende effekt og satte spørgsmålstejn ved undersøgelsen – til trods for, at Beskæftigelsesministeriet tidligere havde vurderet, at metoden var solid.

Statsrevisorerne fandt, at der ikke var grundlag for at betvivle beretningens meget klare konklusion om, at der ikke har været effekt af aktiveringsindsatsen i det tidsrum og for den gruppe af kontanthjælpsmodtagere, som effektundersøgelsen omfatter. Statsrevisorerne anbefalede derfor beskæftigelsesministeren, at beretningens konklusion blev anvendt fremadrettet i arbejdet med at gøre aktiveringen af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere mere målrettet og med større effekt.

8. Rigsrevisionen fik ved udarbejdelsen af beretningen i 2010 foretaget en registerbaseret effektundersøgelse af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere, der i 1. kvartal 2006 sammen med deres sagsbehandler traf beslutning om at deltage i aktivering. Effekten af aktiveringen blev undersøgt for perioden 2006-2009, dog blev aktiveringseffekten på beskæftigelsesgraden alene undersøgt for 2006, da der ikke forelå data for perioden 2007-2009. Undersøgelsen af effekten på selvforsørgelsesgrad blev gentaget for 1. kvartal 2007.

Rigsrevisionen har ikke som led i denne opfølgning i 2013 gentaget effektundersøgelsen fra 2010. Baggrunden er bl.a., at der er ændret i matchgruppeinddelingen. Som omtalt i beretningen, jf. pkt. 5, skulle de kommunale sagsbehandlere i perioden oktober 2005-2010 indplacere kontanthjælpsmodtagere i 5 forskellige matchgrupper efter deres beskæftigelsespotentiale, dvs. i forhold til faglige og sociale kompetencer og det lokale arbejdsmarked. Siden da er antallet af kategorier reduceret til 3. Endvidere har konjunkturerne fra 2008 ændret sig fra en højkonjunktur til en lavkonjunktur. Det Økonomiske Råd har i 2012 gennemført en analyse af beskæftigelseseffekt i henholdsvis en højkonjunktur og en lavkonjunktur. Heri indgår en analyse af beskæftigelsesindsatsen for ikke-arbejdsmarkedssparate, jf. Det Økonomiske Råds rapport "Konjunkturvurdering Arbejdsmarkedspolitik i høj og lavkonjunktur" fra efteråret 2012. Konklusionerne er, at indsatserne virker relativt bedre i en højkonjunktur end i en lavkonjunktur, jf. pkt. 14.

9. Rigsrevisionen redegør i dette notat for resultaterne af opfølgningen. Hele sagen og dens dokumenter kan følges på www.rigsrevisionen.dk og på www.ft.dk/Statsrevisorerne.

II. Beskæftigelsesministeriets initiativer

10. Rigsrevisionen gennemgår i det følgende Beskæftigelsesministeriets initiativer i forhold til de udestående punkter. Gennemgangen er baseret på Rigsrevisionens brevveksling med Beskæftigelsesministeriet og Arbejdsmarkedsstyrelsen samt møde om sagen.

Dokumentation af effekt og opbygning af viden

11. Beretningen viste, at Beskæftigelsesministeriet havde foretaget en lang række undersøgelser om aktivering af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere og havde haft fokus på at øge kvaliteten af undersøgelserne. Beretningen viste også, at det var en væsentlig udfordring for ministeriet at få afklaret, hvilke indsatser der virkede, fordi de ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere har betydelige og meget forskelligartede problemer ud over ledighed.

12. Beskæftigelsesministeren anførte i sin redegørelse til Statsrevisorerne i februar 2011, at ministeriet ville arbejde på at fremskaffe ny viden om metoder og effekter og stille denne viden til rådighed for kommunerne, som varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgerne.

13. Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at indsatsen for ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere fortsat er blandt ministeriets fokusområder i det strategiske arbejde med at opsamle og udvikle viden på beskæftigelsesområdet. Arbejdsmarkedsstyrelsen som varetager opgaven for ministeriet har fra 2012 en videns- og evidensstrategi på beskæftigelsesområdet. Målet er at systematisere viden fra forskningen ud fra undersøgelseskvalitet og viden om, hvilken effekt en given indsats har.

Arbejdsmarkedsstyrelsen gennemfører desuden løbende undersøgelser, som skal tilvejebringe ny viden om effekterne af de beskæftigelsespolitiske indsatser. Ministeriet har konkret henvist til 4 aktiviteter fra 2012, som helt eller delvist omfatter vurdering af effekter af indsatser for de ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere:

Beskæftigelseseffekt

Hermed forstås, om den enkelte person kommer i job som følge af en given aktiveringsindsats.

- Effekter af arbejdsmarkedssrettede indsatser for personer med affektive sindslidelser eller angstsygdomme, Lene Eplov og Lisa Korsbek, (2012)
- Effekter af mentorstøtte for udsatte ledige, SFI (2012)
- Effekter af den aktive beskæftigelsesindsats for udsatte unge, KORA (2012)
- Effekter af virksomhedsaktivering for udsatte ledige, SFI (2012).

14. Beskæftigelsesministeriet har henvist til, at viden om effekt af indsatsen for ikke-arbejdsmarkedssparate er omtalt i Det Økonomiske Råds rapport "Konjunkturvurdering Arbejdsmarkedspolitik i høj og lavkonjunktur" fra efterår 2012. Rapporten viste bl.a., at der er forskel på effekten, afhængigt af om der er tale om høj- eller lavkonjunktur.

Opkvalificeringseffekt refererer til effekten af en aktiveringsindsats, der følger af lov om aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 415 af 24. april 2013.

Loven indeholder følgende 3 typer aktiveringstilbud, som jobcentrene kan bruge, når de skal give tilbud til ledige:

- vejledning og opkvalificering
- virksomhedspraktik
- ansættelse med løntilskud.

- I højkonjunktur forkorter indsatserne ledighedsperioden. Løntilskud virker relativt bedst, efterfulgt af virksomhedspraktik, mens vejledning og opkvalificering relativt set har mindre effekt end de virksomhedsrettede tilbud.
- I lavkonjunktur har virksomhedspraktik i forhold til de øvrige redskaber den største beskæftigelseseffekt. Løntilskud har kun en positiv beskæftigelseseffekt under selve aktiveringen.

15. Beskæftigelsesministeriet har videre fremhævet, at der som led i Arbejdsmarkedsstyrelsens videns- og evidensstrategi er igangsat 11 undersøgelser, der vil bidrage til viden om indsatsen for ikke-arbejdsmarkedssparate ledige. Resultater af nogle af disse undersøgelser vil dog først være færdige i perioden 2014-2017.

16. Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at Arbejdsmarkedsstyrelsen i juni 2013 har offentliggjort en vidensdatabank, som indeholder den eksisterende forskningsbaserede viden om effekterne af beskæftigelsesindsatsen i forhold til de arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere. Vidensbanken indeholder endnu ikke oplysninger om ikke-arbejdsmarkedssparate og sygemeldte ledige. Arbejdsmarkedsstyrelsen arbejder på at udbygge vidensbanken, så denne gruppe også kommer til at indgå. Ministeriet har ikke oplyst, hvornår denne gruppe vil blive omfattet af vidensbanken.

17. Beskæftigelsesministeriet har desuden oplyst, at Arbejdsmarkedsstyrelsen siden 2007 løbende via jobindsats.dk har offentliggjort centrale tal om den lokale, regionale og nationale udvikling på arbejdsmarkedet – herunder også de ikke-arbejdsmarkedssparate ledige. Rigsrevisionen skal fremhæve, at anvendelsen af disse oplysninger forudsætter god datakvalitet og aktuelle data, så de kan bruges til måling af indsatsen.

18. Beskæftigelsesministeriet gennemfører via Arbejdsmarkedsstyrelsen en række initiativer, som har til formål systematisk at opsamle viden, der måler på effekt. Videns- og evidensstrategien, som Arbejdsmarkedsstyrelsen har fastlagt, udgør en systematisk ramme for opsam-

ling på analyser og studier om indsatser og effekt. Værdien af initiativet forudsætter, at der bliver udført mere forskning på området. Ministeriet har tilføjet, at Arbejdsmarkedsstyrelsen løbende opsamler ny viden gennem reviews – bl.a. om ikke-arbejdsmarkedsparate ledige. Derudover igangsætter Arbejdsmarkedsstyrelsen også egne forsøg og effektstudier med henblik på at udvikle ny viden.

19. Forskningen har hidtil fokuseret på de arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere, mens viden om gruppen af de ikke-arbejdsparate kontakthjælpsmodtagere, som Rigsrevisionens beretning vedrører, er begrænset. Beskæftigelsesministeriet har fremhævet, at der er indikation for, at virksomhedsrettede tilbud (både løntilskud og praktik) og vejledning og opkvalificering har en positiv effekt på afgang fra ledighed til beskæftigelse, jf. Det Økonomiske Råds rapport, efterår 2012.

20. Beskæftigelsesministeriet nedsatte i februar 2013 en kommission, som skal gennemføre en udredning af hele indsatsen for ledige med henblik på en reform af beskæftigelsesindsatsen. Arbejdet ledes af den tidligere sundheds- og skatteminister Carsten Koch, og opdeles i 2 faser, hvoraf 2. del omfatter de ikke-arbejdsmarkedsparate, herunder personer på kontanthjælp, sygedagpenge, ledighedsydelse eller revalidering. Arbejdet skal efter planen være færdigt i efteråret 2014.

21. Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at Beskæftigelsesministeriet har iværksat et initiativ til en nærmere afdækning af området, hvor der er begrænset viden om effekten af indsatser.

Rigsrevisionen har også noteret sig vidensbanken om Jobeffekter som redskab i forhold til beskæftigelsesindsatsen. Dette redskab er nyttigt, men retter sig endnu ikke mod gruppen af ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere.

Rigsrevisionen vurderer, at ministeriet fortsat har en udfordring med at få afdækket, hvilke initiativer der virker for ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere. Rigsrevisionen konstaterer, at der kun i meget begrænset omfang er offentliggjort forskningsmæssig viden om, hvilke indsatser der virker i forhold til de ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere. Ministeriet har peget på, at der er gennemført en række effektstudier, og at der er tale om en meget heterogen/sammensat gruppe, hvilket forudsætter et stort forskningsgrundlag. Rigsrevisionen vurderer, at ministeriet har igangsat initiativer som grund for en mere systematisk tilgang til området end tidligere.

Det er på den baggrund Rigsrevisionens vurdering, at der løbende vil kunne høstes erfaringer fra den mere systematiske vidensopsamling, som kan anvendes i arbejdet med gruppen af ikke-arbejdsmarkedsparate. Dette finder Rigsrevisionen tilfredsstillende.

Koordinering af beskæftigelsesindsatsen

22. Beretningen viste, at Beskæftigelsesministeriet fortsat burde undersøge, hvilke aktiveringsindsatser der virker for ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder hvordan aktiveringsindsatser bedst virker i kombination med andre indsatser, fx social- og sundhedsindsatser. Statsrevisorerne havde i forhold til beretningen bemærket, at det var nødvendigt, at beskæftigelsesministeren også får sikker viden om, hvordan beskæftigelsesindsatsen koordineres i forhold til de sociale myndigheder og sundhedsmyndighederne.

23. Beskæftigelsesministeren anførte i § 18, stk. 4-notatet til beretningen, at ministeriet i efteråret 2010 havde igangsat et forsøg med, hvordan beskæftigelsesindsatsen kan koordineres i forhold til de sociale myndigheder og sundhedsmyndighederne, og at der i 1. halvdel af 2011 ville blive givet støtte til en række forsøg med tidlig afklaring og koordinering af indsatsen i de 3 spor: beskæftigelse, sundhed og socialområdet. Projekterne og forsøgene retter sig mod enkeltgrupper af ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere. Resultaterne er endnu ikke offentliggjort.

24. Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at ministeriet fortsat arbejder på at sikre en mere sammenhængende og helhedsorienteret indsats over for de udsatte borgere, der typisk har komplekse problemer, og derfor ofte har kontakt med flere forskellige offentlige myndigheder. Fx har borgerne ofte flere planer og sagsbehandlere, ligesom indsatserne sjældent er tilstrækkeligt koordinerede. Ministeriet har videre oplyst, at Arbejdsmarkedsstyrelsen som led i førtidspensions- og fleksjobreformen har fået hjemmel til at indsamle data på tværs af myndighederne. Arbejdsmarkedsstyrelsen har igangsat et arbejde med det nye datagrundlag med henblik på offentliggørelse på jobindsats.dk.

I reformen af førtidspension og fleksjob fra 2012 skal alle kommuner etablere rehabiliteringsteams bestående af repræsentanter fra beskæftigelsesområdet, sundhedsområdet, socialområdet og undervisningsområdet. Formålet er at sikre, at der sker en tværfaglig afklaring af den enkelte borgers resurser og udfordringer. Loven indebærer også, at der er indført resurseforløb for personer, hvor det er overvejende sandsynligt, at de uden en særlig indsats vil ende på førtidspension. Borgere i resurseforløb skal have en koordinerende sagsbehandler og en tværfaglig indsats i op til 5 år, der kan hjælpe borgerne videre i livet, så de på sigt kan komme i arbejde eller uddannelse. Ministeriet har oplyst, at ministeriet forventer at evaluere brugen af resurseforløb og rehabiliteringsteams senest i 2017.

25. Med kontanthjælpsreformen, som træder i kraft den 1. januar 2014, er det målet, at udsatte kontanthjælpsmodtagere får ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at indsatsen er koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre relevante myndigheder. Kommunen skal senest efter 6 måneder sikre, at personer med komplekse problemer får en helhedsorienteret indsats, der afspejler den enkeltes behov.

26. Beskæftigelsesministeriet har herudover oplyst, at der forud for – og parallelt med – de 2 reformer er igangsat 5 projekter og forsøg, der skal bidrage med viden og metoder, der kan styrke den koordinerede indsats for udsatte grupper. Projekterne og forsøgene retter sig mod enkeltgrupper af ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere. 4 ud af 5 projekter evalueres i 2013, mens 1 projekt først afsluttes i 2017.

27. Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at ministeriet har taget initiativ til at arbejde med koordinerede tiltag både i forhold til ny lovgivning, og mere fremadrettede projekter. Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at ministeriet vil tage initiativ til at evaluere, om koordineringen fungerer efter hensigten.

Opstilling og efterprøvelse af mål for aktiveringsindsatser

28. Beretningen viste, at Beskæftigelsesministeriet ikke havde fastsat konkrete mål for antal ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere, der kommer i beskæftigelse som følge af aktivering.

29. Statsrevisorerne kritiserede i deres bemærkninger til beretningen, at der ikke blev opstillet konkrete mål for indsatsen, men at der alene blev anvendt strukturelle mål, som ikke kan efterprøves. Beskæftigelsesministeren anførte i sit svar, at det ville være hensigtsmæssigt at opstille konkrete mål for indsatsen. Ministeren oplyste da også, at der ikke findes metoder til at adskille, hvad der skyldes den aktive indsats, og hvad der skyldes konjunkturer. Rigsrevisionen anbefalede, at Beskæftigelsesministeriet forsøgsvis opstillede og efterprøvede mål for beskæftigelsesindsatsen.

30. Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at beskæftigelsesindsatsen generelt bliver målt på, om borgere kommer i job/selvforsørgelse eller uddannelse. Ministeriet henviser til, at Arbejdsmarkedsstyrelsen og kommunerne arbejder på at udvikle målinger af borgernes skridt på vejen mod job (progressionsmålinger). Målinger bliver foretaget både nationalt og lokalt. Formålet er at understøtte beskæftigelsesindsatsen for ikke-arbejdsmarkedsparate ved at udvikle målinger, der kan bruges til at afgøre, om en borger er kommet nærmere et job. Ministeriet anfører videre, at udfordringen er at udvikle ændringer i kompetencer, adfærd og holdninger. Initiativerne skal endvidere kunne bruges som målestok for, om jobcentrenes indsats fører den ledige tættere på arbejdsmarkedet, selv om de endnu ikke har fået job eller er påbegyndt en uddannelse.

31. Endelig har Beskæftigelsesministeriet fremhævet, at det i forlængelse af kontanthjælpsreformen (april 2013) er aftalt, at der skal udvikles et værktøj, som kan understøtte kommunernes opfølgning på den enkelte borger, herunder om den enkelte udvikler sig i retning hen imod et job. Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt en færdig plan for projektet.

32. Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at Beskæftigelsesministeriet har introduceret progressionsmålinger, som har til formål at understøtte kommunernes indsats. Rigsrevisionen vurderer, at der kan være tale om relativt komplicerede procesmål, og at ministeriet derfor bør foretage et grundigt forarbejde for at sikre, at progressionsmål også bidrager til en bedre indsats.

III. Afslutning

33. De ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere er ikke en homogen gruppe. Effekten af indsatsen er vanskelig at måle, fordi de ledige kan have sammensatte udfordringer af social, sundhedsmæssig og beskæftigelsesmæssig karakter. Sammenfattende finder Rigsrevisionen, at Beskæftigelsesministeriet har igangsat en række væsentlige initiativer til at tilvejebringe viden om de forskellige indsatser. Ministeriet har samtidig fokus på at øge den tværgående koordinering, hvilket er tilfredsstillende. Endelig arbejder Arbejdsmarkedsstyrelsen og kommunerne med at udvikle progressionsmålinger af borgernes skridt på vejen mod et job.

34. Rigsrevisionen vurderer, at der fortsat vil gå nogle år, før der foreligger mere dokumenteret viden om de mange forskellige indsatser, der vil kunne sættes ind over for gruppen af ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere. Oplysninger om Beskæftigelsesministeriets arbejde med at opnå effekter af beskæftigelsesindsatser, tværgående koordinering og sociale indsatser i forhold til de forskellige målgrupper vil derfor fremover indgå i Rigsrevisionens overvejelser om planlægning af kommende beretninger.

35. Rigsrevisionen finder Beskæftigelsesministeriets initiativer som følge af beretningen tilfredsstillende og vurderer, at sagen kan afsluttes.

Lone Strøm